

la veu de benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 11 de febrer de 2005 • Núm. 471 • Any X • 0.75 Euros

INFRASTRUCTURES: les inundacions a la Ratlla del Terme no poden tornar a passar

Una infraestructura paralitzada

Els clubs esportius benicarlandos destaquen en les seues activitats

La Veu segueix amb el nou col·leccionable sobre l'Univers Fallero

471

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

EDITORIAL

L'Ajuntament de Benicarló i el Partit Popular son incapaços d'afrontar el dèficit assistencial existent per a la Tercera Edat

EL TEMA

Mentre que l'ampliació del Pavelló Polisportiu va ser veloç, ningú afronta la del Geriàtric municipal

ARQUITECTURA IBÈRICA

El Convent de Sant Francesc acull les Jornades d'Arquitectura Defensiva Ibèrica

SENYORA GARCIA

Carta del lector que analitza amb profunditat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada

ESPORTS

L'Indret Peníscola guanya al líder, el Benicarló FS empata contra el Polaris en un partit televisat, el juvenil goleja 8-1 al San Pedro del Grau i, el CNB destaca en Castelló

No els importen

Una setmana més hem de dedicar l'editorial al 'menfotisme' del que fa gal·la el partit de José María Aznar, Mariano Rajoy i l'insigne figura de l'alcalde Jaime Mundo al nostre municipi. Els conservadors son imprevisibles. Poden ser hàbils gestors i infinits treballadors per ampliar un Polisportiu en benefici d'un club i un esport, però es mostren ineptes, i incapaços amb els anys, per dotar el centre geriàtric municipal dels serveis que els nostres majors es mereixen.

Fàstic dona sentir banals explicacions, una rera altra, d'una regidora, per tal de justificar allò injustificable, front una necessitat imperiosa davant l'exponencial augment de persones que necessitaran en poc temps ajudes socials, mèdiques i

assistencials.

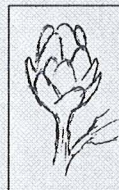
Si el Partit Popular hagués posat el mateix interès en el Geriàtric que amb les Falles, els sopars, la Constitució Europea, en sortir a la foto amb Carlos Fabra, els projectes urbanístics, el Pla Ibarretxe i moltes altres coses, aquesta editorial no tindria sentit i tots estariem més tranquils amb els nostres avis.

Novament el Partit Popular cau en els mateixos errors i ara s'atreveix a convocar places de personal per al geriàtric amb seriosos dubtes sobre la igualtat i la lliure concurrència. No n'aprenen.

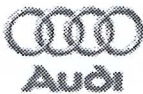
I l'oposició, que té majoria, que està esperant. Uns i altres no s'ho prenen seriosament. Els nostres majors no els importen.

PANISSOLA: per al nostre alcalde, senyor Jaime Mundo. Panissola pel Centre de Salut. Panissola per la depuradora. Panissola per l'abocador. Panissola per la participació en la Taula del Sénia. Panissola per la nova escola. Podem seguir senyor Mundo... Són massa anys en el poder i molt pocs els fruits. A banda està l'increment del seu volum corporal. Però això és una altra cosa.

CARXOFA: encara que de ben segur que ha estat en contra del seu pensament, que li haurà costat molt decidir-se, que haurà estat un esforç sobrehumà, Marcos Marzal, regidor d'esports, ha retolat el polisportiu en valencià. Et mereixes quatre bones carxofes torrades. Sí senyor, quan les coses estan ben fetes tots ho reconeixem.

ESELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

L'ampliació del geriàtric paralitzada

El Partit Popular no s'ha prèes amb suficient seriositat i diligència aquesta important i necessària infraestructura sanitària i social

text REDACCIÓ

Els nostres majors no tenen dret a viure una vellesa digna, encara que paguen les elevades taxes del Centre Geriàtric. O almenys això és el que sembla, a la vista dels últims esdeveniments. El centre Geriàtric de Benicarló no està en condicions. No és un tema nou, ni és notícia. La notícia és que la flamant regidora de Benestar Social de Benicarló, Ana M. Febrer, s'ha escudat en el canvi d'estatuts de l'organisme per a argumentar el retard en l'inici de les obres d'ampliació. En aquest cas, no han valgut les urgències ni els decrets d'ajuntament. En el cas del pavelló, sí. Què passa? Uns paguen més que uns altres? La Constitució Espanyola diu que tots som iguals. Almenys en l'exemplar que tenen gairebé tots els espanyols ho posa. Es veu que en el que existeix en l'ajuntament, a l'editorial se li va deure oblidar imprimir aquest paràgraf. Amb un projecte redactat des del 2.001 (a causa del estat en el qual es trobaven les instal·lacions), els residents i treballadors encara esperen l'inici de les obres. **La Veu** fa aquesta setmana un històric del procés amb la intenció de denunciar l'estat en el qual els nostres majors deuen passar els seus últims dies.

EL CANVI D'ESTATUTS PARALITZA EL PROCÉS

Ana M. Febrer, regidor de Benestar Social de Benicarló, ha admès que el procés de canvi d'estatuts de l'Organisme Autònom de Centres Socials especialitzats "ha paralitzat la reforma del Geriàtric". Febrer ha detallat que a causa del canvi en la normativa, l'organisme devia canviar d'estatuts i de junta.

El procés, que es va iniciar en el mes de juliol i que va suposar la desaparició de tots els organismes autònoms de la ciutat menys el de Centres Socials Especialitzats, ha estat, segons Febrer, el culpable en el retard de l'inici de les obres d'ampliació. L'edifici, que ha quedat obsolet per a les necessitats actuals, compte amb un projecte d'ampliació que està redactat, segons ha reconegut la pròpia edil, des del 2.001. En ell es contempla la construcció d'una altura més i la reforma integral de banys i cuina. L'ampliació permetrà poder atendre les demandes de places en el centre i la reforma de banys i cuina, és una reclamació tant d'usuaris com de treballadors. En el cas dels banys, cal tenir en compte que no s'han millorat des que les monges van fundar el centre. Les banyeres, per exemple, no estan adaptades als residents no vàlids que viuen en l'actualitat en el Geriàtric. D'altra banda, la cuina tampoc compleix la normativa vigent en diverses matèries. Quan es va redactar el projecte, no obstant, no es va iniciar el procés administratiu perquè s'estava a l'espera d'una subvenció que devia arribar des de la Generalitat Valenciana. A causa de la demora, el grup municipal socialista va pre-

sentar una moció davant el Ple celebrat en el mes de juliol de l'any passat encaminada a assolir que la reforma es portés a terme amb un sistema finançat pel propi consistori. D'una banda, el cinquanta per cent de l'import total de les obres se sufragaria amb els romanents procedents del propi organisme autònom i per un altre, pel propi consistori, que devia sol·licitar un crèdit bancari per a plantar cara a les despeses per no existir dotació pressupostària. La moció va ser aprovada per unanimitat de tots els grups polítics. Però tampoc es va iniciar el procés. Ara, amb el procés de constitució del nou consell d'adreça finalitzat i els nous representants en els seus llocs, Febrer ha anunciat que "en aquests moments l'ampliació del Geriàtric és una prioritat per a la meua àrea" i que els tràmits s'iniciaran pròximament.

ARAYO DIU QUE HI HA FALTA DE GESTIÓ EN L'ÀREA

Per a M. José Arayo, exregidora de Benestar Social, les paraules de Febrer són "una excusa com altra qualsevol" que posen en evidència "la falta de gestió de l'àrea". La regidora nacionalista assegura que durant el procés de canvi d'estatuts i de representants "l'organis-

Denuncien una manca de gestió

ve de la pàgina anterior

me ha continuat treballant i reunint-se" i que per tant, no existeix cap motiu per a atribuir el retard en l'inici de les obres en el Geriàtric a aquest circumstància. "No ha hagut desgovern en l'Organisme en cap moment", afirma. Arayo considera que les obres de reforma del centre deurien haver-se accelerat i ha denunciat que "la reforma de la cuina, per exemple, s'ha convertit en un tema sanitari, donades les condicions en les quals es troba". En aquest sentit, ha explicat que el crèdit bancari per a finançar les obres es va sol·licitar la setmana passada per part del consistori. D'altra banda, s'ha remès a la conselleria un escrit sol·licitant la concessió d'una subvenció per a reduir els costos de les obres que deu assumir l'ajuntament. El procés en aquests moments deuria continuar amb l'adjudicació de les obres, un tràmit que Febrer ha advertit que "no es pot fer per adjudicació directa i serà llarg", en contra de l'opinió de Arayo. L'edil diu que "durarà el que vulga que dure", en referència a la possibilitat que existeix d'agilitar els tràmits.

En aquest sentit, **La Veu** ha pogut saber que la tramitació d'expedients i

l'adjudicació d'una obra d'aquestes característiques és, com a màxim, de 26 dies. No obstant això, si es tramiten els expedients per via d'urgència, el tràmit es redueix a 13 dies. Fins i tot es pot donar el cas de trèure a concurs la licitació mitjançant decret d'ajuntament, que permetria que demà mateix s'iniciessin els tràmits. No cal oblidar que aquest és el tràmit que es va seguir per a portar a terme les obres d'ampliació del políportiu municipal de Benicarló.

MÉS PROBLEMES EN BENESTAR SOCIAL

La resolució de l'inici de les obres d'ampliació del Geriàtric no l'únic problema que deu afrontar l'edil Febrer en la seva àrea. Recentment, el Bloc per Benicarló va desvetllar la convocatòria de 34 places fixes per a cobrir vacants en diferents centres socials de Benicarló. José Luis Guzmán portaveu dels nacionalistes, va denunciar que "no s'ha donat publicitat a la convocatòria", a pesar que les places s'havien publicat en el BOP. En aquest sentit, va recriminar a l'equip de govern "la falta d'informació als ciutadans" ja que, segons va assegurar, no s'han utilitzat cap dels mitjà que el consistori té al seu abast per a difondre les notícies d'àmbit municipal.

Febrer, per la seua part, ha reconegut que aquesta és una assignatura pendent en Benestar Social i ha anunciat l'inici "d'una campanya informativa de quant es fa en Serveis Socials" perquè els ciutadans coneguen les diferents iniciatives que s'estan portant a terme

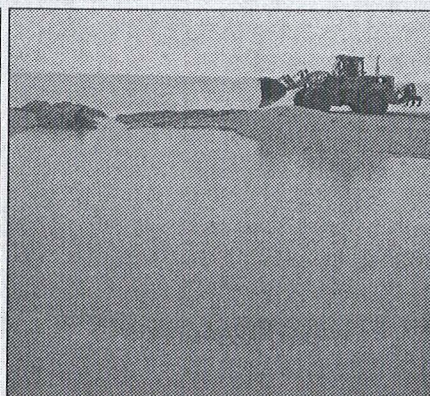
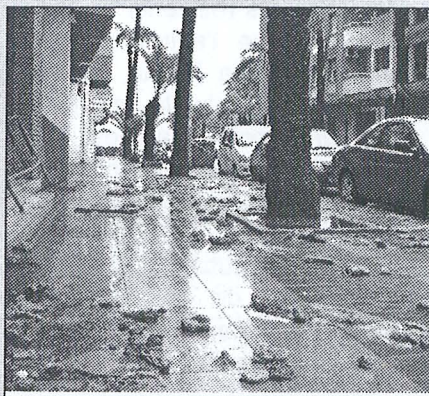
Merda, i tall de la ratlla del terme

La carretera de la Ratlla del Terme, va ser tallada al trànsit dimarts de matí. Les intenses pluges que van caure sobre Benicarló a partir de les cinc de la matinalda han provocat que diversos camins quedaren negats. No obstant, la situació més crítica es vivia en la Ratlla del Terme. La inundació del vial va suposar que els veïns quedaren novament incomunicats i que no pogueren sortir de les seves cases. L'única solució que es pot adoptar en aquests casos és eliminar la sorra que taponava la sortida del canal al mar. Una màquina s'afanyava a fer-lo cap a les deu del matí. Al voltant de la una del migdia, deixava de ploure i el camí era reobert al trànsit. No obstant això, al baixar les aigües, els veïns del Passeig Marítim i de la platja del Morrongo es van trobar amb una desagradable sorpresa: les voreres estaven inundades de fecals, rates i restes

procedents dels embornals.

L'obsoleta xarxa de clavegueram no va suportar l'augment de cabal i les tapes van saltar, omplint les voreres d'aigües fecals. L'espectacle resultava fins i tot ofensiu per als ulls i l'olfacte, a causa del putrefacte olor que acomiadaven les restes. Els

veïns manifestaven la seva queixa davant una situació que es repeteix amb massa freqüència i al que al consistori, malgrat les promeses i bones paraules, no posa solució. Els afectats desconeixen on ha quedat el projecte de reforma de la xarxa de clavegueram de la zona sud de Benicarló.

85 músics al Palau de Castelló

text A.M.CIUTAT DE BENICARLÓ

La Banda de l'Associació Musical Ciutat de Benicarló, composta per 85 músics de diverses generacions, procedents de la seua pròpia escola de música (14 professors i 135 alumnes) i del Conservatori Professional "Mestre Feliu" va donar un concert a Castelló que va fer les delícies dels assistents.

El concert va tindre dues parts diferenciades. La primera va iniciar-se amb el pasdoble "Pilar Sáez", de J. S. Salvador, seguida de l'obra d'Amado Blanquer "Ritual i danses d'Algemesí", la qual constava de quatre parts i, acabant amb el pasdoble "Silvestre Segarra", de Perfecto Artola.

Després d'un breu descans, els músics van reprendre la seua actuació amb tres obres més, la marxa cristiana "Conqueridors", del propi

Pablo Anglés, director de la Banda; la simfonia número 2 en tres moviments, la Iliada, l'Illa de Calypso i els vents de Poseidó, de Robert W Smith i, fora de programa i per a concloure, el pasdoble "Rotllo i canya", de Josep Garcia, típic de les festes de La Magdalena, inspirat en temes musicals d'arrels populars.

El públic assistent, que omplia el Palau, no va parar d'aplaudir cadas-

cuna de les obres interpretades, gaudint d'un concert excel·lent. Concert, que una empresa discogràfica va gravar i que, properament, serà editat en CD.

Indicar també que el 20 de febrer la banda actuarà en la presentació de la falla La Barraca-Mallols i, el 27 de febrer en la desfilada de Gaiates a Castelló.

Breus

ESCOLA VALENCIANA

Integrar els nou vinguts en les escoles el més aviat possible i a més, fer-ho en valencià, és l'objectiu que es persegueix amb el Projecte Acord que la Federació Escola Valenciana està portant a terme en totel País Valencià. El material didàctic que s'utilitza en les aules per a desenvolupar el projecte es va presentar a Benicarló per a afavorir la seua utilització entre els professionals del sector. Compost per tres quaderns, en ells es presenten situacions de la vida quotidiana que faciliten l'aprenentatge de la llengua per part dels immigrants i la seua ràpida integració en les aules. El programa, dirigit a alumnes de primària, pretén acabar amb la problemàtica que estan causant els fills d'immigrants que s'incorporen a les aules sense conèixer l'idioma. En aquest sentit, Diego Gómez, president de la

Federació Escola Valenciana, explica que "de cada cent nens que estan en les escoles, vint són immigrants" Aquesta situació provoca "que s'estigua trastocant tot el sistema de recursos". Gómez ha denunciat que "des de l'administració no s'estan donant els recursos necessaris per a portar a terme una política educativa d'acord amb les necessitats actuals".

LECTURA DE LA CONSTITUCIÓ EUROPEA ALS PARADORS DE TURISME

El Parador de Turisme de Benicarló va acollir dimarts passat un acte de suport al referèndum de la Constitució Europea. L'acte, que s'emmarcava dintre de la lectura continuada que s'està realitzant en la xarxa de Paradors Espanyola, va tenir com presentador al catedràtic de Filosofia Teudo Sangüesa.

El president de la Fundació Compte Fibla, José Mª Fibla, i el regidor de Cultura de Benicarló, Francisco Flos, van ser els encarregats de llegir sengles articles de la Constitució Europea.

L'acte es va tancar amb les paraules de Luis Tena, vicepresident de la Diputació de Castelló. A continuació de va servir un còctel.

MANS UNIDES

Aquesta ONG informa que aquest divendres 11 celebrarà un Sopar de la fam i Vigília d'Oració pel Tercer Món, al Col·legi de la Consolació a partir de les 9 de la nit. Posteriorment dissabte 12 tindrà lloc una conferència a càrrec del missioner Miguel Francisco Andueza Aramburu, amb el tema "Nord-Sud, un futur comú". Això serà al Saló d'Actes de Caixa Rural Benicarló a les 7 de la tarde.

Ya semos constieuropeos

text ROBESPIERRE

És veritat. Aquesta setmana no toca, ja ho sé. Però... com tanta gent de bon quefer i millor nom ens parlarà de la Constitució Europea en la campanya dels Paradors de Turisme, de suport al referèndum, m'han demanat que jo també digués la meua. Per suposat, només en aquest setmanari. Faltaria més!

Primer un incís, per què es fa als Paradores de Turismo? Què té a veure el turisme amb la constitució europea? Serà perquè, com no la coneix ningú, la trauen a fer "turisme" per tot arreu i així la podran conèixer tots? Una constitució turística per a una Espanya turística. Qui bé m'ha quedat la cosa.

I parlant de l'acte de Benicarló, que és on estem, no podia deixar de referir-me a tantes il·lustres personalitats que ens delectaren amb la seua locució de diversos fragments del text europeu. Òbviament, no pretenc, ni molt menys, comparar-me amb tanta potencial oratòria que hi va intervindre, però intentaré

estar a l'alçada, si no, escrivint algun article d'aquesta constitució, sí, sobre el que no ens diu.

M'explico. Tenint en compte que amb diners de tots nosaltres, moltes il·lustres personalitats (jo no m'incluc ací dins) van anar a delectar-se, tant l'oïda com el gust (després de cada oratòria estava previst servir un "vino español") en favor de la constitució europea (no sé per què serà però cada vegada n'hi ha més de constitucionalistes de tota mena), perdó, del referèndum, he pensat que bé valia la pena ficar una mica de pebre i deixar sobrevojar algunes preguntes...

Per quina raó aquesta "consti" anima els governs "a una liberalización de los servicios más amplia" (art.III.148)? Resultat, privatització més bèstia dels serveis bàsics. A pagar!

Per quina raó aquesta "consti" sols "reconoce y respeta el acceso a los servicios de interés económico general" (art. II.96)? És curiós, ja li canviem el nom als serveis bàsics, que ara, ja privatitzats, deixaran d'estar garantits per a passar a ser només "reconeguts i respectats".

La Guillotina

Com qui no diu res, els hem perdut!

Aquesta "consti" ens diu que "todo trabajador tiene derecho a la limitación de la duración máxima del trabajo y periodos de descanso diarios y semanales" (art. II.75-1 i art. II.91-2). Es carreguen allò que tant va costar d'aconseguir, l'"estat del benestar", i ens el canvien per una cosa tan ambigua i descafeïnada com, per exemple, si a una persona la feren treballar 18 hores al dia, 6 dies a la setmana amb 1 dia de vacances a l'any, no passaria res. Compliria l'Euroconstitució!

Només he plantejat tres dubtes raonables. Si anem buscant, segurament en trobarem bastants més. A mi m'agradaria, també, que portaren il·lustres persones que donaren resposta a simples preguntes, com les anteriors.

Què creieu? Ho deixarien fer i, amb diners públics, igual que fan ara? Teniu la resposta? Doncs, només us cal actuar en conseqüència!

Arquitectura defensiva ibèrica

text REDACCIÓ

El convent de Sant Francesc de Benicarló va acollir dijous i divendres passat la inauguració de la Jornada d'Estudi sobre arquitectura defensiva ibèrica. Mes de cinquanta especialistes en el tema es van reunir per a conèixer els últims estudis que s'han portat a terme en diversos jaciments arqueològics sobre les defenses dels poblats i les torres aïllades que van protegir el territori ocupat pels ibers entre els segles VI i II a. de

C. Organitzades per Castelló Cultural i l'ajuntament de Benicarló el divendres al matí, els experts assistents a les jornades realitzaren una visita al poblat del Puig de la Nau de Benicarló, i els del Perengil i el Puig de la Misericòrdia de Vinaròs. A la tarda, una taula rodona moderada per l'arqueòleg Artur Oliver sobre arquitectura defensiva ibèrica, tancaran les primeres jornades que sobre la protecció de la població i el territori ibèric es realitzen.

Del temps i la poesia

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

JOAN-ELIES ADELL. *La degradació natural dels objectes*. Edicions Proa. Barcelona. 2004.

Amb *La degradació natural dels objectes*, Joan - Elies Adell va guanyar el Premi dels Jocs Florals de Barcelona 2004. Dos són els temes que constitueixen el centre vertebrador d'aquest llibre, el pas del temps i la construcció del poema. El pas del temps té com a referència metafòrica els objectes i les coses personals degradats pel transcurs dels dies. Ja en el primer poema, "Esberles" se'ns recorda que malgrat que els objectes estiguin fets malbé són capaços de mantenir vius els records del desig. En el següent poema "Barranc de Saldonar" trobem una mena de "carpe diem", davant del pas destructor del temps, cal viure l'instant: "I només puc/ respondre amb la llum d'un dia de platja/ sota aquell cel d'agost que encara crema." Al poema "Floridura"

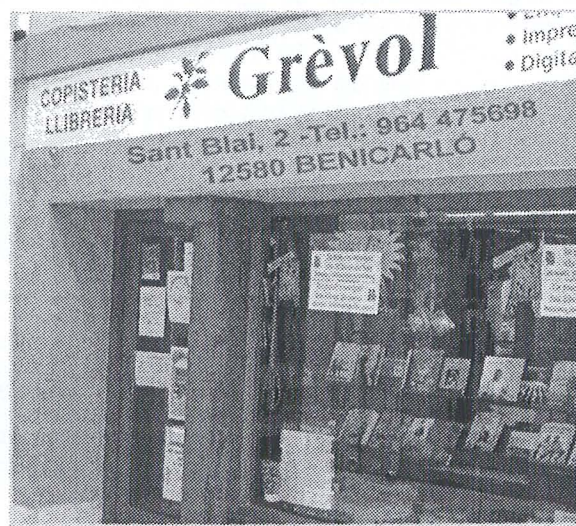

lamentava l'erosió de la memòria, ja que "obeeix a una llei equivocada", i fa que tot es presente esborradís, tanmateix la presència dels vells objectes és important en tant que en ells es concentra la passió. En "Materials de record" defineix el subjecte poètic el seu concepte de record amb dos dels versos més aconseguits del poema; quan diu que els seus records preferits "són els que estan fets només amb el gruix/ d'un temps cada cop més buit de temps." El desgast de les coses és conseqüència de la presència de la vida, diu en un altre poema, empenyada en "furgar en els racons més sòrdids", però amb l'assoliment del desig es pot remeiar una mica el sofriment. El pas del temps porta inevitablement a la mort, i el subjecte poètic manifesta en el poema "La lentitud", que escriu per dissimular la seua presència: "Només volia dissimular l'olor de la mort, sense dir-ho."

L'altre gran tema del poemari és la poesia com a subjecte del poema, tal com va escriure Wallace Stevens i ens recorda el profes-

sor Jenaro Talens en el pròleg del llibre; és un tema que interessa molt a Joan - Elies Adell, com ja vam poder llegir en el seu llibre anterior, *Encara una olor*. En poemes com "En nom de les coses", o "Exempt d'ànima" expressa la seua preocupació per no saber explicar la realitat de les coses a través del poema, però de vegades també manifesta la satisfacció de trobar les paraules adients per a la seua construcció com a "Les mutacions", ja que al capdavant crear un poema és només qüestió de voluntat: "Sé que aquest paisatge és fàcilment interpretable. Només em cal la voluntat." El penúltim poema del llibre, "Augment d'abstracció" és una mena de manifest poètic on el poeta defineix el seu ofici, escriure poesia és com "Posar ordre a les passions i plantar-les, una a una, / com en un camp de tarongers. / Les rego i gaudeixo del color verd de l'aigua molsuda quan surt per la sèquia."

Joan - Elies Adell, poeta imparable, segueix de manera imparable el camí ascendent en la seua trajectòria poètica i ens obsèquia una altra volta amb un llibre excel·lent, la poesia de la experiència i la poesia formal, motiu de debat i polèmica en la poesia dels darrers anys, arriba a una perfecta síntesi en aquest llibre. *La degradació natural dels objectes*, és una bona ocasió per a llegir a un dels bons poetes que tenim en aquesta comarca.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

Tafaners

1. Modernisme a Benicarló

Després d'haver fet servei d'urinaris públics durant anys, l'honorable parança de Turisme de la plaça Constitució serà remodelada. Sembla que definitivament l'Ajuntament ha volgut escoltar la veu dels benicarlandos i turistas que nos visitan i ha decidit alicatar de manises les parets exteriors del recinte per adequar-lo a l'ús dels pixadors. Si més no, això és el que es desprèn de les paraules de la regidora del ram, que ha dit que serà més "modernista". No heu vist la Sagrada Família, edifici modernista per excel·lència?

2. Una ciudad con acento religioso

Segons el regidor Redorat (RR) ja han començat les obres del Barranquet... però de moment no es veuen. Experts en teologia consultats per La Veu han assegurat que no és una altra cosa la fe: creure en el que no es veu i confiar que un dia es veurà.

3. Pius XII i l'enemic del poble

No ha fet parlar poc la remodelació del carrer Pius XII! Un tafaner assegura que sap del cert que la mare de l'arquitecte que ha fet el

disseny tenia un avantpassat patern que diu que era nascut a Vinaròs. Una cosa així tan sols podia arribar a imaginar-la un terrorista entestat a apuntillar el nostre centre urbà. Per una banda, queda clar que el miler de faroles que s'hi ha plantat han estat patrocinades per Telefònica Moviestar. I no una aci i l'altra allà, alternades en una vorera i l'altra, no. Doblades, de dos en dos. I per acabar-la d'empastrar les que han posat davant el mercat: és que no hi ha sentit de la mesura ni de la perspectiva? D'altra banda, si ja era difícil circular pel carrer, ara, amb l'embut que han fet a l'embocadura des de la plaça de marres, allí s'han de llogar cadiretes! Senyors, està molt bé fer coses vistoses i dir que s'aposta per un centre urbà per als vianants però les voreres més amples han d'anar acompanyades de mesures educatives i/o coercitives per als conductors rebels. Ara això sí: els veïns dels primers i segons pisos estalviaran en consum elèctric!

4. Terra de Fabres

Com tots vostè saben, el vicepresident d'esta associació provincial que coneixem com a Diputació Provincial de Castelló no és altre que l'inclit ciutadà de San Jorge, Luis Tena Ronchera. Ara han de saber que el president de la institució, l'agudíssim Carlos Fabra, no

se'n vol anar a fer vacances de cap de les maneres.

5. Carnaval de Vinaròs, llan-gostins de Sao Paulo

Els mals benicarlandos que dis-sabte van renunciar a gaudir de la més selecta gastronomia carxofen-ca als restaurants de la nostra ciutat i se'n van anar a gelar-se els peus per veure remenar el melic a quatre deslligats amb la cara pintada devien copsar l'interès nacional que un tal espectacle representa. Si és així, que ens ho conten, a veure si podem descobrir una causa lògica al fet que els vinarossencs hagen demanat per al seu carnaval la denominació de Festa d'Interès Turístic Nacional. El que sí que queda clar és de quina nació se senten nacionals.

6. I encara més

La cosa és execrable de veritat. Hem sabut que fins i tot un fidelíssim ciutadà que va voler santificar el dis-sabte tot contemplant l'apassionant Nàstic-Celta per Punt 2, no sols no va veure el partit sinó que va haver-se d'engolir la bola del Carnaval de Vinaròs i l'escena d'unes xiquetes - imagineu com deuen ser els pares! - que cantaven "Benicarlando el que no vote".

Carta oberta a Paco Camps

Honorable President,

He rebut una notificació per formar part d'una mesa electoral del Referèndum Constitució Europea 2005. He intentat llegir la carta en valencià i m'ha estat del tot impossible. He presentat una instància al President de la Junta Electoral de Zona de Vinaròs sol·licitant que em

sigua reenviada la notificació en valencià. Aquest m'ha respost que denegava la meua excusa i que no podia recórrer aquesta decisió.

Sé que vostè es preocupa tant pel valencià que fins i tot envia el Conseller de Cultura a ajudar els membres de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua. Podria enviar el

Conseller de Cultura a impartir un curset sobre l'Estatut d'Autonomia i la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià als membres de la Junta Electoral de Zona de Vinaròs. Moltes gràcies.

Joaquim Salvador i Simó

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTI-
LLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO
SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casa Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/
 CUC, XAVIER BUR
 MUSSOL, CARLE
 JOSEP V. TAUS, T
 SEGARRA, ROBE
Fotografies/ NATA

A les Basses s'ha trobat aigua

text PLATAFORMA CONTRA
L'ABOCADOR

La Plataforma Contra l'Abocador de les Basses, insistint en el nostre treball de demostrar que la ubicació, de l'abocador de residus sòlids urbans de la zona 1, no és la més adient pel greu impacte que podria ocasionar a la nostra comarca, ha promogut la construcció d'un pou per a certificar l'existència d'aigües subterrànies baix mateix de la partida escollida, per "algú" i per "a saber quina raó", com idònia per acollir un macroabocador on s'ha d'arreglar el fem de 49 pobles (entre els quals trobem Vinaròs, Benicarló, Peníscola, Orpesa, etc).

La troballa del pou suposarà un canvi en el procés d'execució del projecte de l'abocador?? Des de la Plataforma creiem que en algun aspecte ha d'afectar, i més donats els fets que van anar succeint-se a partir del descobriment del "suposat" aquífer. La cosa va anar en el següent ordre cronològic:

-Divendres, 28 de gener: Apareix al DOGV la informació pública de la sol·licitud d'autorització ambiental integrada d'un complex de valorització i eliminació de residus urbans a Cervera del Maestrat. (2005/F590).

-Dilluns, 31 de gener: Es comença a treballar en la construc-

ció del pou, on acudeixen immediatament dos agents del SEPRONA, l'agutzil de Cervera del Maestrat i agents de la Policia Territorial de la CV (aquests últims demanen l'autorització del pou. Se'ls ensenya i, se'n van en veure-ho tot correcte).

Manuel Anglés i Vicent Sanz, alcalde i tinent d'alcalde, respectivament, de l'Ajuntament de Càlig es presenten a Conselleria, concretament a la Direcció de Qualitat Ambiental (Servei de Control Integrat de Contaminació) per a examinar l'expedient núm. 074/04 IPPC. Demanen els documents: pàgs 17/22 i 21/22 del projecte bàsic.

-Dijous, 3 de febrer: Es troba aigua al pou. Immediatament, de nou, es presenta l'agutzil de Cervera amb un decret de l'Ajuntament notificant la paralització de les obres; amb dues còpies, una dirigida a l'empresa que fa el pou i, l'altra, per al propietari de la finca. Donada la legalitat del treball, no se'n fa cas i es continua treballant.

-Divendres, 4 de febrer: Surt aigua i el pou ja està entubat. Hi acudeixen agents del Ministerio de Medio Ambiente i un Comissari de Medi Ambient qui, estant a Morella, és avisat per acudir a petició del Comissari General de Medi Ambient de València, qui, a la

vegada ha sigut avisat per l'Ajuntament de Cervera del Maestrat. (cal afegir que el Comissari que visita el lloc se sorprèn en veure l'aigua i en saber que tota la construcció ha estat legalment tramitada, per la qual cosa alça Acta del pou i diu que la setmana vinent s'adreçarà, ell mateix a l'Ajuntament de Cervera).

Amb tot açò, la Plataforma vol demostrar l'existència d'aigua subterrània al lloc on es vol ubicar l'abocador, cosa que fa que, en el cas de possibles filtracions, la comarca -i, especialment, la zona litoral- patiríem els greus efectes ocasionats per la despresa de lixiviats a les nostres aigües, amb conseqüències imprevisibles per al nostre futur i, en molts casos, irreversibles.

-La composició geològica del terreny no dona garanties suficients per a la ubicació d'un abocador de les dimensions que es pretenen: la mateixa perforació del pou comporta l'extracció de cates del sol cada sis metres en què es va aprofundint. Així, es pot aclarir si aquesta composició es contradia o no amb "estudis" duts a terme anteriorment i dels que fan ús les empreses executores del projecte.

envia'ns les teues cartes, notícies, fotografies,
comunicats i opinions abans de dimecres a:

laveudebenicarlo@eresmas.com

PERE BAUSA, J.COS, EL
RRIEL, NATALIA SANZ, EL
S LLUCH, RAMON PARÍS,
OLITO, JORDI MAURA, G.
SPIERRE I EL SAMARUC
LIA SANZ I JUAN CARLOS
COSTA

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68
Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL.
SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

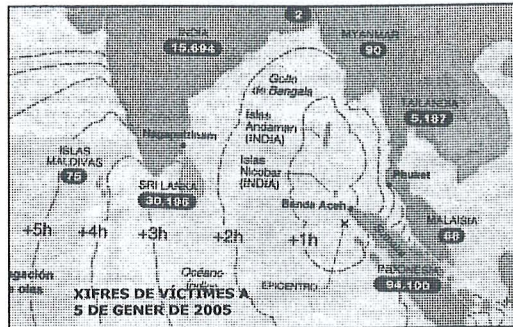
El tsunami de l'Índic, la catàstrofe global (i 3)

El risc d'una catàstrofe natural, com la provocada pel tsunami de l'Índic, depèn de la perillositat del fenomen. També de l'exposició i vulnerabilitat de la població i bens econòmics que poden ser afectats. La setmana passada vam tractar els factors que determinen la perillositat: l'origen, distribució i característiques dels tsunamis, en especial el de l'Índic.

L'exposició ve determinada per la població i els bens econòmics que hi ha a la franja litoral; l'amplada d'aquesta depèn de la magnitud dels possibles tsunamis i del pendent del terreny, pot arribar a diversos quilòmetres. L'àrea alterada pel tsunami a la conca de l'Índic fou de milers de quilòmetres quadrats. No tenim xifres exactes de la població afectada, però a la premsa ha aparegut la xifra de cinc milions de persones; no hi ha ciutats importants danyades -sols Banda Aceh a Sumatra-, si poblats de pescadors i zones turístiques. La major concentració de bens econòmics la trobaríem a les àrees turístiques de Phuket o Phi Phi de Tailàndia.

La vulnerabilitat seria la proporció de la població i bens exposats que es destruïda per un risc. Més dues-centes mil persones van morir amb el recent tsunami, un 40 per cent de la població exposada, una barbaritat, molts xiquets perquè són els que tenen menys força per agafar-se. Segons les companyies asseguradores, la catàstrofe suposarà una despesa de 3700 a 7400 milions de dòlars, una quantitat no massa elevada perquè la majoria de bens econòmics no estaven assegurats. El tsunami de l'Índic ha tingut els patrons típics dels països subdesenvolupats: alta proporció de víctimes i unes baixes pèrdues econòmiques, quantitatives, que no qualitatives. Dues raons s'han apuntat per explicar l'alta vulnerabilitat, la inexistència d'un sistema d'alerta de tsunamis (SAT) i l'alteració de la costa. Des de 1965, la conca del Pacífic és l'única que compta amb un sistema d'alarma de tsunamis, possiblement si n'hagués hagut una a l'Índic moltes persones s'hagueren salvat. Molts analistes, com Jeremy Rifkin, assenyalen que a la majoria de països de la zona el sistema de comunicacions és força deficient -2 de 3 persones del món mai han fet una cridada telefònica- i l'efectivitat del SAT seria relativa. Un altre aspecte seria el grau de coneixement de la població d'aquests fenòmens i com cal actuar. Sis tribus primitives de les illes d'Andaman i Nicobar a l'Índic van sobreviure al tsunami perquè "sabien" que anava a passar i es van endinsar pels boscs de les seves illes, lluny de la costa. Els jarwas, onges i altres -tribus que hi viuen des de fa més de 20.000 anys- perceben el perill imminent mitjançant senyals biològiques com el cant dels ocells o el canvi de conducta dels animals marins.

Des dels anys vuitanta, segons l'analista hindú

Devinder Sharma, les regions costaneres d'Àsia han sigut "usurpades" per grans empreses de cria del llagostí; destrueixen els manglars, boscos tropicals litorals, i els substitueixen per basses per a criar el crustaci. Prop del 72% del llagostí mundial es cria a Àsia. Tailàndia ha perdut més de 65.000 hectàrees, Java el 70%, Sumatra el 36% i l'Índia el 50% de manglars

i maresmes. Quan els estanys es rebleixen de detritus, són abandonats. Els manglars són un lloc de cria natural de peix molt important, i protegeix el litoral de ciclons i tsunamis. Molts d'aquest projectes d'aqüicultura insostenible han sigut finançats pel Banc Mundial. La implantació de la cria del llagostí ha coincidit amb el boom turístic. Gran nombre d'hotels, apartaments camps de golf..., han sorgit al litoral sense respectar cap franja de seguretat. A l'Índia, s'ha reduït o eliminat la zona de protecció costanera de 500 metres que s'havia de mantenir al llarg de les platges. Myanmar i les Maldives han sofert molts menys morts perquè conservaven verges gran part dels seus manglars i esculls coral·lins; aquests dissipen gran part de la força de les onades gegantesques i els víctimes no han passat d'un centenar.

Cal plans de predicció i prevenció per reduir l'exposició i, sobretot, la vulnerabilitat de la població al risc de nous tsunamis. El SAT ha de comptar amb una xarxa d'estacions sismològiques per a detectar el sisme com a primer nivell. També, una sèrie de sensors submarins (tsunàmeters) que detecten el pas de tsunami per l'increment de pressió, envien la informació a un satèl·lit que la dirigeix a un centre d'alerta on potents sistemes informàtics determinen la possibilitat o no del tsunami, la seva intensitat i els llocs afectats. El tercer nivell seria la comunicació a la població de les zones en perill. Caldrà haver ensinistrat a la gent en els plans d'evacuació pertinents. La prevenció vindria donada per l'establiment d'una franja de seguretat no habitada a la costa, la construcció d'edificis alts i resistents i l'educació de la població en la cultura del risc.

Debarati Sapir l'OMS afirma que "Bangladesh té una sistema d'alerta contra els huracans, pagat per l'ONU, que serveix de poc perquè no s'ha educat a la població a conviure amb aquests fenòmens catastròfics. A més, a més, la gent pobra no abandona fàcilment les seves llars perquè és l'únic que té. Al final, no és tant sols donar un avís, sinó el desenvolupament econòmic d'un país". Cal ser conscient que la ciència i la tecnologia no reduirà els riscos naturals a zero. És el subdesenvolupament el principal factor de risc junt a moltes polítiques econòmiques neoliberals que no preveuen les conseqüències de les seves accions envers el medi.

Pere Bausà

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 470

text EL LECTOR

No sé jo qui em manarà posar-me totes les setmanes a escriure aquesta pàgina. Vaig començar mig de broma, pensant que les meues reflexions sobre aquesta publicació la podrien millorar, però m'he adonat que no tinc res a fer. Setmana rere setmana, les meues observacions van caient en un sac sense fons. He sentit que ningú no ha fet cas a les observacions que he anat plasmant al llarg del temps, setmana a setmana sense fallar ni una vegada amb vosté, senyora Garcia. Hi ha dies, com avui, que no m'abelleix gens posar-me a escriure, tot i que les coses a dir són moltes i molt variades. No sé per què m'he creat aquesta obligació d'escriure-li totes les setmanes, senyora meua, però ja pot comprovar que tot i les meues ganas d'anar-me'n a dormir, veuré com arriba la mitjanit tot pegant-li cops a les lletres de l'ordinador mentre les línies escrites van creixent i l'espai en blanc va minvant. Encara que la son comença a apoderar-se de mi i la mandra es fa cada vegada més manifesta, estic traient forces d'allà on no n'hi ha per tal d'omplir la fulla, tot i que penso que vosté no em llegeix mai, estimada senyora. Però com que la corda és llarga i les setmanes encara no han augmentat la seua capacitat, torno una setmana més. Si vosté és persistent, jo no ho sóc menys.

Tema de la setmana. La llotja del peix. Un altre punt sagnant que cal afegir a l'haver del nostre polifacètic alcalde. Efectivament, el Pp va presentar la construcció d'aquest edifici com una gran inversió, una gran despesa del govern autonòmic, una nova mostra que Benicarló tenia un tracte especial, que ni molt menys el poble estava deixat de la mà de Déu. En resum, una obra faraònica de la qual encara estem pagant les conseqüències d'una mala gestió i un mal plantejament inicial. No sé què passa amb els enginyers i arquitectes. Sembla que siguen d'un altre planeta

o d'una altra dimensió. De vegades es creuen uns il·luminats i no admeten de cap manera les millores que se'ls proposen. Deuen pensar que què els han de dir a ells, que la gentada sempre ha de dir la seua, que pesats que són tots que al diuen el que han de fer. Segurament, si alguna vegada se'ls feren pagar a ells totes les empastrades que fan, més d'un s'ho pensaria dues vegades a l'hora de fer un projecte. Però tranquils, que no dimitirà ningú. Ara s'ha de fer un nou projecte sobre l'anterior que pagarem entre tots. No hi ha problema, que a Mundo no li trauran la nòmina de diputat. Això surt d'un altre calaix. Però el que més m'ha rebentat és que el nostre alcalde diputat ho diu com si res, com si tot fóra tan normal. Ai si li llevaren una part del sou ...!

No em surten els números. A vore. A la sucosa pàgina cinc diu que les gelades no poden amb la carxofa... i s'ha perdut el vuitanta per cent de la collita. Realment les gelades no han pogut amb la carxofa? Si a mi se'm gela el vuitanta per cent del meu jornal, ja me'n puc anar a captar a la porta de missa, perquè no arribo ni al dia tres.

Segueixo a la pàgina cinc del seu setmanari. Primera de les breus: les falles paralitzen l'activitat cultural (Flos dixit). Una allau de pensaments obstrueixen el meu cervell. Fins i tot els dits, que volen per damunt del teclat, no són capaços de transmetre'ls amb suficient celeritat. Clar que sí, les falles ocupen l'auditori perquè han de muntar i desmuntar escenaris, amb flors, violes, tarongers, barraques i músiques celestials. Qui diu que una presentació fallera no és un acte cultural? Des de la primera traca fins a la darrera nota del "para ofrendar", passant per la imposició dels bunyols, la peculiar salutació de les falleres movent la mà i el cos com un ventilador, el retòric i pedant discurs del mantenidor, el repetitiu i monòton to dels presentadors, la persistent repetició de tòpics fallers, els aplaudiments de compromís i les petites paraules de l'autoritat de

guàrdia, fan que una presentació fallera siga molt més que un simple acte cultural. Ja està bé de maltractar les falles, senyora Garcia, o és que vosté no ha lluit mai amb orgull l'original vestit faller?

La pàgina cinc és massa. També he llegit que les obres del pont del Barranquet no tenen data de començament. En canvi, en una altra de les publicacions del nostre poble, expressió escrita de tot un grup mediàtic, he llegit "Comencen les obres del Barranquet" a primera pàgina. Jo sí que sé qui té la raó. Vostés. Perquè la setmana passada vaig passar per l'esmentat pont i allà encara no han fet res. Potser si considerem que una visita d'algun tècnic suposa el començament de les obres, no hi ha dubte que vivim al país de jauja.

Totalment d'acord amb el Samaruc.

Una ressenya d'Esquerra Republicana. No sé, no sé.

Robespierre, com no podia ser d'una altra manera, en té per tots. Clar, qui més feina té, més pals ha de rebre. Flos i Traver s'assemblen en l'acumulació de regidories, però es diferencien en el fet que el primer se les treballa i no necessita delegar en ningú i la segona ha de recórrer a ajuts externs per poder dur a terme la seua tasca. O no és així?

El pelegrí ha trobat un altre personatge. Em pensava que ja ho havia vist tot, però ara apareix la figura de l'hospitaler gatolí. Trobo que ja té tots els personatges de la novel·la. Ara només cal buscar-li un bon argument i a viure.

Ja feia falta que algú unifiqués una mica el desgavell faller. Per fi una cosa bona. Potser algú s'ho empassarà? No tinc clar que els fallers es compren la seua revista, senyora Garcia.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Dins una completa informació esportiva, falta la crònica del futbol sala. No passa res, al teletext surt el resultat i la classificació.

El Camí del Salvador

Etapa 22.- Lalo i Carlos

Lugo - Alta - Devesa - Friol

text TONYO FIBLA

Un amb la petxina al coll i l'altre amb la creu de pam. Ells i nosaltres dos som els únics, de la dotzena de pelegrins que érem a Lugo, que anirem per Sobrado. Segons l'hospitaler, borratxo perdut, en passar el pont romà hem de seguir per la nacional fins a trobar la 232 que ens porta directes a Friol. Però només passar el pont veiem a la dreta el camí marcat que forçosament ha de creua la 232, o bé ha de tornar a la nacional, per tant seguim el camí. Després sobre el mapa veiem que ens hem estalviat uns 2 quilòmetres. Aquesta deducció no la fan els nostres nous companys. Tenen poca experiència. Ahir quan van aplegar a Lugo estaven desfets. Per una part anaven rebentats, per l'altra estaven neguitosos perquè en cap lloc podien aconseguir les credencials.

Els, aquest matí, han eixit abans que nosaltres i com la nostra marxa és més forta que la d'ells, esperem trobar-los d'un moment a l'altre. Passa el temps i no els agarrem, això vol dir que les nostres sospites han segut certes: han seguit per la carretera seguint les instruccions del gatolí.

Quan portem una bona estona caminant i calculem que ja tindrem feta la meitat de l'etapa veiem un bare, anem a veure si ens donen esmorzar però... està tancat. Mengem unes magdalenes que portem a la motxilla asseguts a un pedrís que hi ha a la porta del bar. Només acabar Vicent se'n va de seguida jo, m'espero una estona més. Avui no tinc ganes de caminar. Estic gos, camino amb desgana. A més l'etapa d'avui, de pur trà-

mit, és tot carretera encara que molt poc transitada.

Quan em torno a posar de camí penso que ha de passar per mi. Si no m'animo se'm farà el dia llarg i pesat. Llavors em poso a pegar-li fort i en poc temps recupero el temps que Vicent ha sortit davant meu i inclús el passo. Però el que realment m'ha frustrat ha estat que a menys de 100 metres del bare que ens hem menjat les magdalenes hi ha un esplèndid bar restaurant on haguérem pogut quedar com uns senyors. Però Sant Jaume, des de fa uns dies, no vol que ens gastem ni un perret, que ho estalviem tot per a la làpida; ara que ens lliura de pesades companyies com les que hem tingut, ara, ara ens vol matar de fam. Es veu que ja està fart de veure'ns tots els anys i així ja no tornem més i el deixem tranquil.

Només entrem a Friol, a mà esquerra, hi ha un forn de pa. Entrem a veure si tenen empanada. Sí, de tonyina. En demanem mitja però no pot ser, ha de ser sencera. Pos sencera, entre esmorzar i sopar caurà. I si no, ja ens ajudaran el cordovesos.

Vicent va al metge a veure que li diu d'una bufeta que li ha eixit a la cama. No res. Un unguentet i

prou.

Apleguen el andalusos, un escaldat i l'altre coix, quin panorama! Anem a l'ajuntament a veure si ens deixen el poli per passar la nit. Ens reben amb bon gust i ens instal·len a la zona deportivo-escolar. Ha agut sort: matalassos, aigua calenta, ... Tot perfecte i net! Els nostres nous companys, de garra curta, són unes bellíssimes persones però parlen un andalus inintel·ligible sobre tot el "Cal-lo" amb ela geminada i o oberta. Quan ens parla, per cert poc, de vegades també li diem que sí però per motius diferents que a la Manya, com no l'entendem massa ens sap mal estar dient continuament: "Por favor pudes repetir?" llavors anem assentint amb el cap.

Després de dinar i fer la migdiada anem a pegar una volta. La color és insuportable, no podem estar a cap lloc. Al final trobem un bar a la terrassa del qual corre l'aire i s'està prou bé. Allí acabem de passar la tarde. Després visitem el poc que cal veure que és no res: els safarejos.

Per la nit peguem un mos amb el companys i ens acabem l'empanada.

13 d'agost, dimecres

El Juvenil aniquila el San Pedro

text GREGORIO SEGARRA

El Benicarló Juvenil va trencar la ratxa negativa de resultats de la millor manera possible: 8-1 al San Pedro. El partit va tenir dues parts clarament diferenciades. La primera, de clar domini "rojillo", però que no es va materialitzar en un clar avantatge, ja que al descans es va arribar amb un solitari gol de Gumbau com única renda i més tenint en compte que Peinado va aturar un penal de forma espectacular en el 35'. En la segona part, les tornes van canviar per complet i els benicarlantos van trepitjar l'accelerador i van passar literalment per sobre dels graueros, amb un

Irigaray que torna a estar fi - va marcar tres dels vuit gols del seu equip- i què dissabte va lluir el braçal de capità. Tant de bo se centri d'una vegada, prengui consciència del gran potencial que duu en les seves cames i es postuli ja com aquest "9" de qualitat que enyora l'afecció cadufera des dels temps de Pichi i Xoco. Alineació del Benicarló: Peinado, Víctor González, Jose, Emilio, Foix, Àlex, Víctor Esbrí, Marcos, Oscar Seva, Irigaray i Gumbau. A la segona part també van jugar: Pío, Jordi, Juanjo i Fibla.

Resultats C.F. Benihort: L'Infantil i el Cadet rebien al líder d'ambdues categories, el Club La Vall. L'Infantil de Paco Salvador,

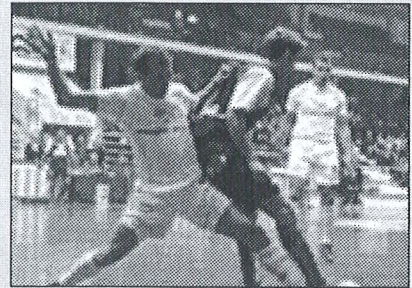
encara que va perdre 0-2 va mostrar de nou la seua millor cara i va plantar cara a l'equip més potent de la categoria. El cadet, que a casa segueix mostrant-se intractable, li va amargar el dia als prepotents "valleros", que venien a Benicarló invictes. El partit va estar molt igualat, amb superioritat de les defenses enfront de les davanteres i es va mantenir dintre dels límits adequats d'esportivitat, a pesar de la gran rivalitat que existeix des de fa unes quantes temporades entre els dos clubs. L'empat a zero gols, que feia justícia als mèrits dels uns i els altres, descavalca els "valleros" del liderat en benefici del Vila-real i, reforça les aspiracions al podi dels benicarlantos.

Benicarló F.S. 3-Polaris Word 3

text LA GRADERIA INQUIETA

No anem bé. Sortim per a dominar, que per això jugàvem a casa i damunt, ens televisaven de nou. Ho aconseguim durant la primera part, encara que se'ns avançaren en el marcador per una fallada de Bortolotto, que jugava de porter. La plantilla del Benicarló va començar a moure's i en el minut deu, els canvis propiciaven que empatarem el marcador. Així ens vam anar al descans, però alguna cosa va deure passar en el vestuari, perquè en el reinici del partit, els dos equips van sortir a per

totes, oferint a l'afició jugades molt bones, de les quals val la pena televisar. Les faltes seguien caient sobre els jugadors i si en la primera part era el Cartagena el qual s'anava amb un bon grapat d'elles al vestuari, en la segona el Benicarló se situava amb cinc quan faltaven onze minuts per al final, al que es va arribar amb un empat que ens va saber a poc. I tot això malgrat que els blaus van saber plantar-li cara a un equip que conta amb una plantilla plena de campions del món. La graderia haurà de seguir sofrint de moment, perquè ara tenim 22

punts, però estem en el lloc dotze de la taula. I en aquest lloc, toca patir. La zona de descens està prop i no anem bé. Ara no jugarem fins al 26 de febrer, però aquest dia ens tindrem a veure les cares amb el Entrevista, tercer en la taula.

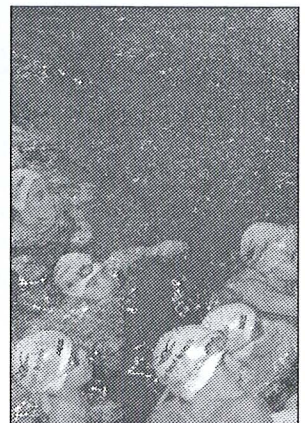
El Club Natació Benicarló continua intractable

En la vesprada del dissabte passat els nostres nadadors i nadadores del CN BENICARLÓ van aconseguir estar en el TOP en el que va ser la IV jornada de la Liga G-1 (9 i 10 anys). Si és important nadar bé, també ho és millorar. Açò és el que van aconseguir els nostres xicotets que es van bolcar en la competició en un desgast de generositat.

Un progrés ascendent des de l'inici de la

temporada que va acabar en la IV Jornada dominant en les classificacions de totes i cadascuna de les proves disputades en la piscina de Castalia-Castellò, nadant, sorprenent i, disputant les proves millor que mai.

I per a mostra un "botó": (3) primers, (5) segons, (7) tercers i (4) quarts llocs són les seues cartes de presentació, demostrant que de moment no tenen límits.

Empat a Almassora

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

El Benicarló va empatar a un gol al camp de l'Almassora. Res de nou. Fora de casa no hi ha manera de guanyar un partit. De fet, no n'hem guanyat cap en tota la temporada. Però això ja no és cap novetat i no és aquest el lloc ni el moment adient per reflexionar sobre una conjuntura esportiva que depassa els inexistents coneixements balompèdics de qui signa la pàgina. No podem i ja està, no passa res. Esglaiat pel temporal de levante i desmotivats per la mediocritat classificatòria en què es mou el CDB, ni se'm va passar pel cap la possibilitat de desplaçar-me a la pintoresca ciutat de la Plana per presenciar el partit. Ni acompanyava la climatologia (plovria a bots i barrals), ni acompanyava l'horari de l'esdeveniment (les dotze del mig dia) ni acompanyava, per suposat, l'incidentiu patronal (no hi ha mai cap incidentiu patronal). Malgrat aquesta aparent apatia, només vaig acabar de dinar -protegit per un paraigües de propaganda que no sé d'on haurà sortit però que per casa està- me'n vaig anar de casa amb l'esperança de trobar-me algú que m'informara de com ens havia anat la cosa pel camp de la Garrofera. Bé, és cert, no només vaig sortir amb el mos a la gola per saber com havia quedat el Benicarló. És veritat, me n'havia anat a passejar sobretot per tractar de baixar una mica les dues indigestes pilotes de carnaval (què pilotes, balons de reglament!) que m'havia cruspit barrejades amb un tremend plat de paella. Quina ardera, Senyor. Em sentia com si m'hagueren injectat per via intravenosa uns quants litres de colesterol. Uf. Encara no havia acabat d'assimilar la meua condició d'aspirant a malalt per la

ingesta desmesurada de greixos animals que em vaig topetar de cara el pare d'un futbolista del Benicarló. En la conversa em va referir l'home que va ser una llàstima, que haguérem pogut guanyar i que, tot i les espectaculars aturades del porter nostre -Eliás, li diuen Eliás al substitut de Rocacs mereixiem guanyar. El gol el va marcar De la Fuente i si l'habilitós i veloç extrem no haguera sigut tan recelós, n'haguera pogut fer tres o quatre més. Vaja, vaja... com sempre més o menys. No? El fet és que no li'n vaig fer massa cas, preocupat com estava en les dificultats de la meua digestió. El cos no em va fer ni moviment pel resultat. Indiferent a tot, vaig decidir que necessitava urgentment tornar-me'n a casa per beure'm una llimonada de paperet de la

Bandera Nacional con la Cruz de Santiago per vore si amb un parells o tres de rots se'm passava el mal de panxa. Així ho vaig fer i me'n vaig oblidar ja de tot. Del futbol i de les pilotes de carnaval. Fins dilluns al matí no vaig saber res més de l'Almassora-Benicarló. Vaig llegir un diari en qual s'acompanyava la crònica amb una fotografia d'un altre partit en què ni jugava el Benicarló. Em vaig quedar perplex. Segons el periodista del Levante, el que m'havia dit el progenitor d'un futbolista del CDB era tot fals, excepte el resultat i el nom de l'autor del gol. No cal dir que em refio més de l'opinió dels amics que de la dels corresponents de poble, però no deixa de tindre pelendengues la cosa, perquè el personal acaba quedant-se

amb el rotllo escrit...

Diumenge que ve ens visita el San Jorge. Partit inquietant, no perquè els jordians o jordieus o com es diguen aquests senyors (ara que penso, de Sant Jordi no en deu jugar cap) ens porten quinze punts d'avantatge, no. La inquietud em ve perquè podem vore en acció dos fermes valors de la cantera benicarlenda lluint la samarreta de l'equip contrari. Tant Jorge Fernández com Javi Bueno, rebutjats pels nostres serveis tècnics, són titulars de l'onze que presideix amb tanta elegància com eficàcia don Luis Tena Ronchera. Aquest senyor, a qui Déu no ha dotat amb la virtut de l'eloqüència malgrat el que cabria pensar pels càrrecs polítics que ocupa, té un mèrit increïble; ha aconseguit que un poble que no arriba als mil habitants lluite des de fa no sé quants anys per jugar la promoció d'ascens a tercera divisió. Això té molt de mèrit. Uns envejosos i difamadors són els qui veuen coses estranyes on no hi ha més que treball i sacrifici. Sí senyor.

Per acabar-li d'afegir morbo a l'assumpt, l'esdeveniment serà retransmès en directe per TV6. Suposo que no tindran la gosadia de vindre els senyors que tant ens van maltractar el dia que vam jugar contra el Vinaròs. I si vénen, confio que ja n'hagen après prou com per no tornar a fer el ridícul davant tota la comarca.

LA NOTA. Ja la posarem dilluns, després del partit.

LA SENTÈNCIA. "El diumenge voreu el partit de la temporada de Javi Bueno", J.C., calijó i company de treball.

EN OTRO ORDEN DE COSAS. El Ràcing de Josequi va descansar i la Peña Valencianista va perdre per 2 a 0 (no me'n recordo on).

El Peníscola guanya al líder

text CLUB HANDBOL INDRET

El dissabte, l'equip del Peníscola es va trobar amb la anhelada victòria. I el més important va la forma i el rival. El València Marni, líder destacat de la categoria, acudia a la "Ciutat en el Mar", sense cap pressió, ja que estava, des de fa setmanes, matemàticament classificat per jugar la fase d'ascens a 1ª Divisió. Els valencians venien amb la intenció d'emportar-se dos punts més davant el farolet roig de la lliga, però... estava el Peníscola...o, un altre equip?

Eixa era la pregunta que es deuenien formular els molts aficionats que omplien la grada. La veritat siga dita, és que el conjunt de Robert Papic va experimentar una metamorfosi, des de les cendres, com l'Au Fènix.

Tot va començar el dimarts, i com quasi tots els dies, el partidet de futbol o bàsquet, inicia els entrenaments. Però els quinze minuts estipulats per escalfar en un altre esport, es van allargar fins copar tot el temps de la jornada. El

dijous treball amb normalitat i el divendres, xerrada al vestuari, amb la presència de l'entrenador, preparador físic i el delegat d'equip. El tema, com sortir d'aquesta situació, angoixat pel pròxim començament de la segona fase.

Si podem traure alguna conclusió d'aquesta reunió i el posterior canvi, tan espectacular, és que la psicologia també juga. I de quina manera!!!

Abans del partit, escassament una hora abans, tots van poder veure l'esperit de Tunísia en la semifinal davant de la Selecció Espanyola. Ens van prometre que amb il·lusió, concentració, i creure en les seues possibilitats, perquè no podiem fer el mateix davant del Marni?

Cinc minuts de la primera part... 5-0 a favor del Peníscola. Els percentatges de tir eren increïbles, la sort també es va aliar aquesta vegada amb nosaltres. Semblava, com va passar amb la final de Espanya contra Croàcia, que una vegada agafada eixa avantatja als primers minuts de joc, la concentració i l'efectivitat no va caure en cap

moment, i en eixes circumstàncies ens van tornar invencibles.

La promesa es va complir... van comandar l'encontre, com la Selecció Espanyola, i així, fins el final, amb una defensa infranquejable i un atac sense fissures, la primera victòria va arribar...i per cert, segur que no serà l'última.

Enhorabona a Juan Carlos Pastor, per la tria de jugadors i la gran direcció de l'equip. Al jove Chema Rodriguez, (que per al que escriu aquestes línies va ser determinant) per facilitar els llançaments dels laterals Mateo Garralda i Alberto Entrerrios, i pel seu joc dos contra dos amb el "manoplas" Rolando Urios. Als porters, a la gran final de Josefa Hombrados, a Juanín, i sobre tot, al conjunt.

CH Indret Peníscola 27
BM València Marni 22

La Veu present a Fitur 2005

text REDACCIÓ

Fins a Madrid es va desplaçar una delegació del consell de redacció de La Veu per a promocionar el setmanari en la Capital del Regne. Contra tot pronòstic, va ser l'únic de Benicarló que va estar present en Fitur. Una vegada més, es demostra que no arriba més lluny qui pot, sinó qui vol. La Veu va voler i va tenir el seu moment de glòria en Fitur.

Natàlia Sanz i Jordi Maura atenent a un expositor de Fitur completament desert

l'univers fallero

VII. LA RIFA

Un dels actes més importants i el més imprescindible. Prèviament al sopar, una comissió delegada de la falla haurà anat per tots els establiments comercials del poble demanant-los qualsevol cosa susceptible de ser rifada. Per suposat, totes les coses que s'arreglen són donades, i a la falla no li costen res. A canvi de la col·laboració, l'establiment rebrà un gran ressò mediàtic, ja que en el moment de rifar-lo, es dirà qui l'ha donat. No es pot rebutjar res, qualsevol cosa que ens donen serà ben acollida. Al mateix temps que es recorre el poble a la caça i captura de l'obsequi, s'aprofitarà per comprar les tires de numerets de colors variats -sempre per duplicat- que després es vendran al llarg del sopar. Al llarg de sopar, les falleres tindran la principal missió de vendre tires de numerets fins a l'extenuació. S'ha d'insistir repetidament a tothom per tal que compre numerets independentment de la quantitat d'aquells que tinga escampada per la taula. No s'ha de començar la rifa fins que no s'hagen venut totes les tires de números. S'ha de pensar que tot allò que s'arregla va íntegrament a les arques de la falla. La rifa la presidirà un faller amb solera, i els numerets els traurà algun falleret o fallereta infantil.

VIII. EL BALL

Encara que es tracte d'un ball faller, no hi ha inconvenient a començar-lo amb un vals, que queda molt elegant. D'aquesta manera, el ball pot ser inaugurat per les falleres majors i els presidents. També se li pot donar un to més nostre començant-lo amb la interpretació d'"El faller". Són d'obligada interpretació peces com ara "Paquito Xocolatero", "València", "Amparito Roca" i "Islas

Canarias". En aquesta fase de la festa, les falleretes es poden anar a canviar el vestit, però no ho faran mai les falleres majors, que hauran de mantindre el vestit, banda, adreços i pentinat fins a la darrera peça del ball. No cal dir que el ball ha d'acabar amb l'Himne regional i no amb un pupurri de cançons de la tuna com és habitual en una revetlla convencional. Recordem que és un ball de gala.

EL MANTENIDOR

Figura imprescindible del barroquisme faller. Una bona falla ha de tenir un bon mantenidor, una persona de prestància, de solera, de renom. Com més prestància, solera i renom, millor. Il·lustres en veritat han estat alguns dels mantenidors que han vingut a la nostra ciutat per lloar la bellesa i la magnitud de la festa fallera. Personatges tan carismàtics com el gran geni de la comèdia espanyola Antonio Ozores o el desaparegut escriptor valencianíssim Fernando Vizcaíno Casas en són una mostra fefaent.

Succeeix però que se'ns presenten alguns dubtes a l'hora de valorar la intervenció d'un mantenidor en una presentació. No n'hi ha prou de deixar-se endur per les emocions que ens pot evocar qualsevol abrandat parlament, hem de ser conscients que hi ha uns paràmetres rigorosos i clars per poder calibrar si la manera de comportar-se de l'orador ha estat adequada a la situació de comunicació o no.

En quina llengua convé que s'expresses un mantenidor de falla? Què ha de dir? Com ho ha de dir? De qui o què no ha de parlar mai? De qui o què sí? Qui ha de citar? Quins poemes convé que llegesca i/o recite? Quan s'ha d'aturar perquè l'aplaudesquen? Quant de temps ha de durar el parlament? Com ha d'anar

vestit? I si es donara el cada vegada més freqüent cas que el mantenidor fóra de sexe femení? Canviaria alguna cosa per això? Ha de dur el mantenidor algun detall per a algú? Què ha de fer en el moment de rebre l'imprescindible diploma que li regalaran en què el faran soci d'honor de la falla?... Massa qüestions que convé codificar per acabar de treure de dubtes els entesos i, per què no dir-ho, els mateixos interessats.

Doncs bé. Que vaja per davant: un mantenidor de falla que s'ho valga ha de parlar en castellà. No hi ha dubtes; la solemnitat de l'acte requereix una llengua solemne, això sí, ben salpebrada de les típiques "espanyoles" en valencià. Si, per exemple, hom ha de fer referència al món intrínsecament faller es valdrà de l'argot propi de la festa i dirà vocables tan nostres com "ninot", "desperta", "masclerà", "xocolatà" o fins i tot "cremà". És el que espera el respectable i li convé al mantenidor no avesat a aquesta nomenclatura deixar-se aconsellar per algun expert (si pot ser algú que haja assolit alguna alta distinció en aquest món, com ara un bunyol d'or o, si més no, d'argent). També pot dir en valencià els elogis adreçats a la bellesa de les falleres en general: "bonica, rebonica, guapa!" Si el mantenidor pensa que a causa de la valenciania de la festa el que cal és parlar en valencià, també ho pot fer, de fet, no està mal vist, perquè tot i tractar-se d'un acte solemne, no hem d'oblidar que estem en un ambient festiu. Ara bé, seria una imprudència imperdonable, com algun cas s'ha donat ja, que es fera servir una altra varietat dialectal que no fóra l'estrictament valenciana-valenciana.